

מ"ת 11109/08/22 - מדינת ישראל נגד עדן עטאוונה

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 11109-08-22 מדינת ישראל נ' עטאוונה (עציר)

תיק חיצוני: 349309/2022

בפני כבוד השופט אבי וסטרמן

מדינת ישראל מבקשת

נגד

עדן עטאוונה (עציר) משיב

החלטה

לפני בקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים נגדו.

כתב האישום

נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, גניבה, החזקת כלי פריצה לרכב, נהיגה ללא רשיון נהיגה, ונהיגה ללא תעודת ביטוח.

לפי עובדות כתב האישום, ביום 27.7.22 בשעה 15:11 או בסמוך לכך, הגיע המשיב לחניון המצוי בעיר גדרה. בשעה 15:18 התפרץ המשיב למונית שחנתה במקום (להלן: **המונית**), ונכנס לתוכה. בהמשך, נטל המשיב חפצים מתוך המונית, כיפה שחורה וכן פאוץ' כחול ובתוכו סך של 956 ₪ לערך, ועזב את המקום כשהרכוש ברשותו.

בהמשך, בשעה 15:30 או בסמוך לכך, נהג המשיב ברכב אחר ובו הרכוש הגנוב, שעה שאין ברשותו רישיון נהיגה וביטוח בתוקף.

טענות הצדדים

במסגרת הבקשה, טוענת המבקשת כי בידיה ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב, בהן הודעת בעל הרכב, סרטוני מצלמות אבטחה ודו"חות פעולה של השוטרים אשר תפסו את המשיב כאשר ברשותו הרכוש הגנוב. במסגרת הדיון הובהר כי התשתית העובדתית שבידי המבקשת נסמכת על קיומה של חזקה תכופה, הנסמכת על מציאת הרכוש הגנוב בידי המשיב זמן קצר לאחר הפריצה למונית.

כן נטען כי לחובת המשיב קמה עילה של מסוכנות לבטחון הציבור. לעניין זה צוין כי לחובת המשיב שבע הרשעות קודמות בעבירות רכוש, אלימות, סמים ועוד, בגין ריצה מאסרים, וכן לחובתו הרשעות תעבורתיות רבות. בנוסף, העבירות דנן בוצעו על ידי המשיב בעודו ממתין לגזר דין בתיק נוסף בו הורשע, במסגרת צירוף תיקים, בעבירות רבות של רכוש ואלימות.

ב"כ המשיב טוען כי המבקשת לא העמידה תשתית ראיתית לכאורית להוכחת העבירות המיוחסות למשיב. לעניין זה נטענות שתי טענות חילופיות:

ראשית, לא הוכח כנדרש כי הרכוש שנמצא ברשותו של המשיב הוא הרכוש שנגנב מן הרכב. נטען כי תיאור הכיפה על ידי בעלי המונית אינו תואם את הכיפה שנתפסה. כמו כן, נטען כי אכן החוקר שלח למתלונן תמונות של הפאוץ' והכיפה שנתפסו, אולם התמונות שנשלחו לא תועדו במזכר ולא סומנו בתיק החקירה.

עוד נטען בהקשר זה כי בצילומי האבטחה של החניון נצפה האדם שפרץ למונית כאשר הוא מחזיק טלפון ליד אוזנו, ואילו במסגרת מחקרי התקשורת לא מאוכן המשיב במקום בשעה הרלוונטית.

בנוסף, נטען כי חרף הטענות שהועלו על ידי המבקשת במסגרת מעצר הימים, הרי שבחומר החקירה לא מתועד כל דיווח לפיו מי שפרץ למונית, נצפה בהמשך כשהוא עולה על הרכב בו נתפס המשיב בסופו של דבר.

שנית, ולחילופין, אף אם הפאוץ' שנגנב מן המונית הוא זה שנתפס ברשות המשיב, הרי שהמשיב אינו מי שפרץ לרכב וגנב את הפריטים; המשיב מצא את הפאוץ' והכניס לתוכו כסף השייך לו, והכיפה שייכת לו.

עוד נטען כי המבקשת לא פעלה לאיסוף ראיות נוספות אשר היה בהן כדי לשפוך אור על האירוע, בהן דו"חות ממערכת "עין הנץ", תיעוד מצולם ממצלמות אבטחה מן הרחובות הסמוכים למקום האירוע, וכן טביעות אצבע ודגימות DNA מן החפצים שנתפסו.

דין והכרעה

ראיות לכאורה

כידוע, בדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים על בית המשפט לבחון האם קיימת תשתית ראיתית לכאורית להרשעת הנאשם. לשם כך, נדרש בית המשפט לבחון האם חומר הראיות הקיים מצביע על סיכוי סביר להרשעת הנאשם, בהנחה שהראיות יעברו את "כור ההיתוך" של ההליך הפלילי (בש"פ 2281/20 אבו עאבד נ' מדינת ישראל (8.4.20)).

נקבע בפסיקה לא אחת, כי גם בראיות נסיבתיות יש כדי להביא למעצרו של נאשם עד לתום ההליכים, ובלבד שמדובר בראיות בעלות עוצמה, אשר משתלבות ומצטברות זו לזו לכדי "מסכת ראיתית רצופה של עובדות שיכולות לבסס

הרשעה בסיום ההליך העיקרי" [בש"פ 8276/15 דהרי נ' מדינת ישראל (23.12.2015); במסגרת זו, נבחנת גרסתה המפלילה של התביעה אל מול גרסת החפות המתחרה של הנאשם; על בית המשפט לבחון האם ראיות התביעה הן בעלות עוצמה כזו המובילה למסקנה ברורה בדבר סיכוי סביר להרשעה, או שקיים הסבר חלופי הגיוני שעשוי להתקבל (בש"פ 127/22 מדינת ישראל נ' עיסא הייב (6.2.2022)).

הבסיס הראייתי הלכאורי להוכחת העבירות המיוחסות למשיב יסודו בהחלטה של **החזקה התכופה**. כידוע, החזקה התכופה היא חזקה עובדתית המבוססת על ניסיון החיים. על-פיה, אדם שנמצאים ברשותו טובין גנובים זמן קצר לאחר שנגנבו (היינו, בתכופ לאחרי הגניבה) יוחזק כמי שגנב אותם או למצער קיבל אותם לרשותו בודעו שהם גנובים. זוהי חזקה הניתנת לסתירה, ונבחנת בהתאם למכלול נסיבות העניין. הנאשם יכול להפריך את החזקה על-ידי הצעת הסברים חלופיים להימצאותם של הטובין הגנובים בידיו. ככלל, ככל שמתארך פרק הזמן מאז בוצעה עבירת הגניבה, נחלשת ההנחה שהמחזיק ברכוש הוא הגנב עצמו דווקא ומתחזקת גם האפשרות המסתברת שהוא אדם שקיבל את הסחורה מן הגנב או מאדם שלישי שקיבל את הרכוש מן הגנב (ע"פ 8584/13 שטארה נ' מדינת ישראל (30.6.14) פסקאות 22 ו-25 לחוות דעתה של כב' השופטת ברק ארז).

במה שנוגע להחלת החזקה התכופה בעניינו, טוען המשיב כי התשתית הראייתית אין בה כדי ללמד על כך שהפריטים - הכיפה והפאוץ' - שנתפסו ברשותו, הם אלה שנגנבו מן הרכב. לחילופין, אף אם הפאוץ' הוא זה שנגנב מן הרכב, הרי שהמשיב מצא אותו כשהוא ריק, והכניס לתוכו כסף מזומן השייך לו. זו גרסתו של המשיב בחקירתו מיום 27.7.22.

אקדים ואומר כי בחינת תיק החקירה מעלה כי קיימות ראיות לכאורה טובות להוכחת המיוחס למשיב.

ראשית, חומר הראיות מצביע לכאורה על כך שהכיפה והפאוץ' שנתפסו ברשות המשיב הם אלה שנגנבו מן הרכב.

ממזכר מיום 1.8.22 (רס"ר שי טהורי) עולה כי המתלונן מסר כי הפריטים הגנובים הינם כיפה שחורה סרוגה בגודל רגיל, ופאוץ' כחול ללא רצועה בעל ארבעה כיסים שנסגרים עם ריצרץ' בחלק הקדמי. לא זו בלבד שהתיאור הנוגע לפאוץ' הינו תיאור של **פריט ייחודי** אשר תואם את הפריט שנמצא ברשות המשיב, הרי שממזכר מיום 4.8.22 (רס"ב רונן ברונר) עולה כי לאחר מתן סימנים מזהים של הרכוש הגנוב שלח החוקר תמונה של הפאוץ' ושל הכיפה למתלונן, וזה **אישר** כי הפריטים שייכים לו.

המשיב העלה טענות שונות הנוגעות לגודלה של הכיפה וכן לאופן זיהוי הרכוש על ידי המתלונן, אולם מקומן של אלה להתברר בהליך העיקרי.

לא זו אף זו. מחומר הראיות עולה גם דמיון בין **תכולת** הפאוץ' שנגנב מן המתלונן, לבין תכולת הפאוץ' אשר נתפס ברשותו של המשיב. בהודעת המתלונן דניאל צ'יקו מיום 27.7.22, מסר האחרון כי בפאוץ' שנגנב ממוניתו היו מטבעות רבים של עשירות וחמישיות; ואכן, כפי שעולה מדו"ח פעולה מיום 27.7.22 (ויטלי גרשנזון), בפאוץ' שנתפס במכוניתו של המשיב נמצאו מטבעות רבים בסכומים שונים (בהם של ₪ 5 ו- ₪ 10).

המשיב, כאמור, טען בחקירתו כי הכסף שנמצא בפאוץ' שייך לו; לא עלה בידו להסביר את הדמיון בתכולה. מכל מקום,

מדובר בראיה נסיבתית נוספת לכך שהפאז' של המתלונן, על תכולתו, הוא זה שנתפס בידי המשיב.

אשר על כן, ברשותו של המשיב נתפסו לכאורה הפריטים אשר נגנבו מן המתלונן.

ומכאן לשאלת החלטה של החזקה התכופה.

בחומר החקירה דו"ח צפייה במצלמות האבטחה, שאין חולק כי מתעדות את החניון בו חנתה המונית במועד בו נפרצה (מזכר רס"ב נטליה וקסמן, 30.7.22). כפי שעולה מן הדו"ח, האדם שנכנס למונית ויצא ממנה בסמוך לאחר מכן, עזב את המקום בשעה **15:24**. כפי שעולה מדו"חות הפעולה מיום 27.7.22 (אנטון יודייב, ליאור פלדמן, אלמוג זיו) המצוד אחר המשיב בעת שנהג ברכבו, החל בסמוך לאחר השעה **15:30**, עד שנעצר.

אם כן, הפריטים הגנובים נתפסו ברשותו של המשיב **זמן קצר ביותר** לאחר שנגנבו. לכן, בהתבסס על תחולתה של החזקה התכופה, יוחזק המשיב כמי שגנב אותם. המשיב לא הציע כל הסבר אשר יש בו כדי להפריך את החזקה, מלבד טענה בעלמא לפיה מצא את הפאז' כשהוא ריק, טענה אשר כאמור אף אינה מתיישבת עם הדמיון בין תכולת הפאז' שנגנב לבין תכולת הפאז' שנתפס ברשותו.

טוען ב"כ המשיב כי התייעוד ממצלמת האבטחה, ממנו עולה כי הפורץ שוחח כביכול בטלפון במועד הרלוונטי, אינו עולה בקנה אחד עם העובדה כי במועד האמור לא אוכן המשיב במקום. צפיתי בתייעוד ממצלמת האבטחה. אכן, נראה שהאדם הנצפה בסרטון מצמיד חפץ כלשהו לאזנו; עם זאת, בהינתן העובדה כי בסמוך לאותו אדם, בתחומי החניון, נעים עוברי אורח, בהחלט ייתכן כי השים עצמו משוחח בטלפון על מנת שלא להיחשד לגבי מעשיו במקום. מכל מקום, לאור עוצמתה של התשתית הראייתית שהונחה, אין בנתון האמור כדי ללמד על קיומה של חולשה כלשהי בראיות, והטענה האמורה מקומה להתברר במשפט גופו.

ב"כ המשיב העלה טענות שונות לקיומם של מחדלי חקירה. כפי שנקבע, "אין מקומן של טענות ל"מחדלי חקירה" בשלב בחינת הראיות לכאורה לצורך מעצר עד תום ההליכים, ואין בהן כשלעצמן כדי לשלול מהעדויות את הפוטנציאל הראייתי הגלום בהן" (בש"פ 4698/20 **פלוני נ' מדינת ישראל** (16.8.20)). אם כן, התשתית הראייתית הלכאורית נבחנת על פי ה"יש" הראייתי, ובתיק זה אותו "יש" הוא בעל עוצמה ממשית.

למעלה מן הצורך יצויין בהקשר זה כי כפי שעולה מחומר החקירה בתיק, נלקחו מעתקי טביעות אצבע מן המונית שנפרצה (דו"ח מיום 31.7.22); כמו כן, כאמור, נתפסו סרטוני אבטחה של בית החולים אשר המונית שנפרצה חנתה בחנייתו.

סיכומי של דבר, התשתית הראייתית שהובאה על ידי המבקשת, המבססת קיומה של חזקה תכופה, עולה כדי ראיות לכאורה המלמדות על סיכוי סביר להרשעת המשיב.

עילת מעצר

ספק אם המיוחס בכתב האישום כשלעצמו די בו כדי להקים עילת מעצר נגד המשיב; מדובר באירוע עברייני בודד, אשר

לא בוצע בצוותא או בתחכום יוצא דופן.

עם זאת, המיוחס למשיב בכתב האישום הנדון, בצירוף הנתונים הנוספים הנוגעים למעורבותו הפלילית, יש בהם כדי לבסס עילת מעצר של מסוכנות לבטחון הציבור ולרכושו.

לחובת המשיב שבע הרשעות קודמות, בעיקר בעבירות רכוש רבות, אותן ביצע בין השנים 2001-2005 ואף נדון בגין לעונשי מאסר בפועל.

לא זו אף זו: המשיב הורשע במספר תיקים אשר צורפו, שענינם בעיקר עבירות רכוש, וכן עבירת אלימות. ביום 7.3.22 נשמעו הטיעונים לעונש בענינו בבית משפט השלום בירושלים. העבירות נשוא תיק זה בוצעו לכאורה בעת שהמשיב ממתין לגזר דינו.

העולה מן הנתונים הוא כי מדובר במשיב רצידיביסט, אשר מוסיף לכאורה לבצע עבירות אף לאחר שהביע בושה וחרטה בפני בית המשפט לאחר הרשעתו בתיקים אחרים, ובעודו ממתין לגזירת דינו. נתונים אלה מצביעים על קיומה של עילת מעצר מובהקת מסוג מסוכנות, וכן ספק בדבר היכולת לתת במשיב אמון שיקיים את תנאיה של חלופת מעצר.

עם כל זאת, מצוות המחוקק היא לבחון האם קיימת אפשרות לאיין את המסוכנות בדרך של חלופת מעצר; אשר על כן, מצאתי להורות לשירות המבחן להגיש תסקיר מעצר בענינו של המשיב.

שירות המבחן יגיש תסקיר עד למועד הדיון שנקבע על ידי בית המשפט בהחלטתו מהיום.

המזכירות תעביר החלטה זו, וכן את פרוטוקול הדיון מהיום, לשירות המבחן.

ההחלטה פורסמה היום, כ"ה אב תשפ"ב, 22 אוגוסט 2022,
לאחר שעיקריה נמסרו לצדדים במעמד הדיון על ידי כב'
השופטת זהר דיבון סגל.